

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2014. gada 6. martā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Uzņēmumu pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Direktīva 2001/23/EK — Darba attiecību pāreja līgumā paredzētās sabiedrības daļas, kura nevar tikt identificēta kā iepriekš pastāvējusi neatkarīga ekonomiska vienība, nodošanas gadījumā

Lietā C-458/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale di Trento* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 20. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 11. oktobrī, tiesvedībā

Lorenzo Amatori u.c.

pret

Telecom Italia SpA,

Telecom Italia Information Technology Srl, agrāk – *Shared Service Center Srl*.

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Safjans [*M. Safjan*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerālvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *L. Amatori u.c.* vārdā – *R. Bolognesi, avvocato*,

— *Telecom Italia SpA* un *Telecom Italia Information Technology Srl*, agrāk – *Shared Service Center Srl*, vārdā – *A. Maresca, R. Romei* un *F. R. Boccia, avvocati*,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *L. D’Ascia, avvocato dello Stato*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *C. Cattabriga* un *J. Enegren*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas [īpašumtiesību pārejas] gadījumā (OV L 82, 16. lpp.) 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *L. Amatori*, kā arī 74 citiem prasītājiem un *Telecom Italia SpA* (turpmāk tekstā – “*Telecom Italia*”) un *Telecom Italia Information Technology Srl*, agrāk – *Shared Service Center Srl* (turpmāk tekstā – “*TIIT*”), attiecībā uz *Telecom Italia* informātikas darbības apakšnodaļas ar nosaukumu “IT Operations” (turpmāk tekstā – “*IT Operations* apakšnodaļa”) nodošanas *TIIT* kvalifikāciju par “uzņēmuma daļas īpašumtiesību pāreju”.

Athilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Ar Padomes Direktīvu 2001/23 ir atcelta un aizstāta Padomes 1977. gada 14. februāra Direktīva 77/187/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu pārejas gadījumā (OV L 61, 26. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Direktīvu 98/50/EK (OV L 201, 88. lpp.).
- 4 Direktīvas 2001/23 preambulas 3. apsvērumā ir noteikts:

“Ir jāparedz darbinieku aizsardzība darba devēja maiņas gadījumā, jo īpaši jānodrošina darbinieku tiesību aizsardzība.”
- 5 Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā ir noteikts:

“a) Šī direktīva attiecas uz jebkuru uzņēmuma, uzņēmēj sabiedrības vai uzņēmuma vai uzņēmēj sabiedrības daļas īpašumtiesību pāreju citam darba devējam īpašumtiesību nodošanas vai uzņēmumu apvienošanas dēļ;

b) saskaņā ar a) apakšpunktu un citiem šā panta noteikumiem īpašumtiesību nodošana šīs direktīvas nozīmē notiek tad, ja pāriet īpašumtiesības uz ekonomisku vienību, kas saglabā savu identitāti, paredzot organizētu resursu sagrupēšanu ar mērķi turpināt saimniecisko darbību neatkarīgi no tā, vai tā ir pamata vai palīgdarbība.”
- 6 Minētās direktīvas 3. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Īpašumtiesības nododošās personas tiesības un pienākumi, kas izriet no darba līguma vai darba attiecībām, kas pastāv īpašumtiesību pārejas dienā, sakarā ar īpašumtiesību nodošanu pāriet īpašumtiesību saņēmējam.”

- 7 Šīs pašas direktīvas 6. panta 1. punkta pirmā un ceturtā daļa ir formulētas šādi:

“Ja uzņēmums, uzņēmēj sabiedrība vai uzņēmuma vai uzņēmēj sabiedrības daļa saglabā savu autonomiju, tad darbinieku pārstāvju vai pārstāvības statusu un pienākumus, ko ietekmējusi īpašumtiesību nodošana, saglabā atbilstīgi tiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem, kas bija spēkā pirms īpašumtiesību pārejas, pamatojoties uz normatīvajiem un administratīvajiem aktiem vai vienošanos, ja ir izpildīti nepieciešamie nosacījumi darbinieku pārstāvības izveidei.

[..]

Ja uzņēmums, uzņēmēj sabiedrība vai uzņēmuma vai uzņēmēj sabiedrības daļa nesaglabā savu autonomiju, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie darbinieki, ko skārusi īpašumtiesību pāreja un kas bija pārstāvēti līdz tai, ir pienācīgi pārstāvēti laikposmā līdz darbinieku pārstāvības atjaunošanai vai atkārtotai nozīmēšanai saskaņā ar valstu tiesību aktiem un praksi.”

- 8 Saskaņā ar Direktīvas 2001/23 8. pantu:

“Šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības piemērot vai ieviest normatīvus un administratīvus aktus, kas ir labvēlīgāki darbiniekiem, kā arī veicināt vai atļaut darbiniekiem labvēlīgākus koplīgumus vai līgumus starp darba devējiem un darba ņēmējiem.”

Itālijas tiesības

- 9 2003. gada 10. septembra Civillkodeksa, tā redakcijā, kas izriet no Dekrētlikuma Nr. 276/2003 par 2003. gada 14. februāra Likumā Nr. 30 paredzēto atļauju nodarbinātības un darba tirgus jomā piemērošanu 32. panta (*decreto legislativo n.276 – Attuazione delle deleghe in materia di occupazione e mercato del lavoro, di cui alla legge 14 febbraio 2003, n. 30*) (2003. gada 9. oktobra GURI Nr. 235 kārtējais pielikums, turpmāk tekstā – “Civillkodekss”), kas bija spēkā pamatlīetas faktu rašanās brīdī, 2112. panta 1. un 5. punktā bija paredzēts:

“1. Uzņēmuma pārejas gadījumā darba tiesiskās attiecības turpina pastāvēt ar pārņēmēju [..]

[..]

5. Atbilstoši šī panta mērķim un iedarbībai ar uzņēmuma īpašnieka maiņu saprot jebkādu darbību, kura pēc īpašumtiesību pārejas vai apvienošanas ietver izmaiņas tādas organizētas ekonomiskās darbības ar peļņu vai bez peļņas īpašumtiesībās, kura pastāvējusi pirms īpašnieka maiņas un kura saglabā savu identitāti pēc īpašnieka maiņas, turklāt neatkarīgi no uzņēmējdarbības veida vai lēmuma, uz kura pamata īpašnieka maiņa ir notikusi, tostarp piešķirot uzņēmuma lietojuma vai nomas tiesības. Šī panta normas ir piemērojamas arī tādu uzņēmuma daļu īpašnieka maiņai, ar kuru ir saprotama funkcionāli neatkarīga organizētas ekonomiskās darbības nozare, ko īpašumtiesības nododošā persona un īpašumtiesību saņēmēja kā tādu ir identificējusi tās īpašnieka maiņas brīdī.”

- 10 Turklāt no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka šī 2112. panta 5. punkta pēdējā teikumā, tā redakcijā pirms minētā dekrētlikuma, bija paredzēts:

“Šī panta normas ir piemērojamas arī tādu uzņēmuma daļu īpašumtiesību pārejai, ar kuru ir saprotama funkcionāli neatkarīga organizētas ekonomiskās darbības nozare šī punkta izpratnē, kas pati par sevi pastāvējusi pirms nodošanas un kurai tiek saglabāta pašai sava identitāte nodošanas laikā.”

- 11 Turklāt iesniedzējtiesas nolēmumā ir precizēts, ka, nepastāvot “uzņēmuma vai uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejai” Civillkodeksa 2112. panta 5. punkta izpratnē, darba devēju darba līgumu nodošana ir reglamentēta Civillkodeksa 1406. pantā. Šajā pantā ir paredzēts, ka šai nodošanai ir vajadzīga darba ņēmēja piekrišana.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 12 2010. gada februārī *Telecom Italia* veica iekšējo reorganizāciju.
- 13 Pirms šīs reorganizācijas *Telecom Italia* struktūrā ietilpa nodaļa ar nosaukumu “Technology and Operations”, kuru veidoja virkne departamentu, tostarp “Information Technology” daļa. Tā bija vienota struktūrvienība, kuras operatīvajā darbībā ietilpa informātikas attīstība, plānošana, izpilde, lietotņu ekspluatācija un infrastruktūras darbība. Iekšējās reorganizācijas laikā *Telecom Italia* šo daļu sadalīja aptuveni desmit apakšnodaļās, iekļaujot tajā apakšnodaļas ar nosaukumiem “IT Operations”, “IT Governance” un “Inženierija”. Apakšnodaļa “Inženierija” aptvēra attīstības un plānošanas funkcijas.
- 14 Trīs apakšnodaļas, tostarp “Software and test factory” dienests, kuram uzticētas izpildes funkcijas, tika pievienotas apakšnodaļai “IT Operations”.
- 15 Pēc apakšnodaļas “IT Operations” izveides apakšnodaļā “Inženierija” un “Software and test factory” dienestā strādājošie darba ņēmēji visu laiku ir sadarbojušies savā starpā.
- 16 Turklāt pēc “IT Operations” apakšnodaļas izveides un nodošanas “Software and test factory” dienestam *Telecom Italia* adresē tam specifiskas norādes.
- 17 Tā paša gada 28. aprīlī *Telecom Italia* šo apakšnodaļu nodeva tās meitasuzņēmumam *TIIT* kā mantisko ieguldījumu pēdējā minētā kapitālā. Prasītāji pamatlietā, kuri strādāja minētajā apakšnodaļā, bez viņu piekrišanas turpināja savas darba attiecības ar īpašumtiesību saņēmēju atbilstoši Civillkodeksa 2112. panta 1. punktam.
- 18 Uzskatot, ka minētais ieguldījums nevar tikt kvalificēts kā uzņēmuma daļas nodošana Civillkodeksa 2112. panta 5. punkta izpratnē, prasītāji pamatlietā cēla prasību *Tribunale di Trento* (Trento tiesa) kā darba tiesā, lai konstatētu, ka minētais ieguldījums nevar tikt izvirzīts pret viņiem un ka līdz ar to viņu darba attiecības ar *Telecom Italia* joprojām turpinās.
- 19 Prasītāji pamatlietā savu prasību pamatojumā norāda, ka pirms apakšnodaļas “IT Operations” ieguldīšanas *TIIT* kapitālā šī apakšnodaļa neveidoja funkcionāli neatkarīgu *Telecom Italia* struktūras apakšnodaļu. Turklāt minētā apakšnodaļa pirms nodošanas nepastāvēja. Pie tam dominējošā vara, kas īpašumtiesību nodevējai personai ir pār īpašumtiesību saņēmēju, arī ir tāda, kas var liegt šo ieguldījumu kvalificēt par uzņēmuma īpašumtiesību pāreju.
- 20 Līdz ar to pēc “IT Operations” apakšnodaļas ieguldīšanas *TIIT* pēdējā minētā nepārprotami turpināja veikt savu darbību galvenokārt *Telecom Italia* labā.
- 21 Šādos apstākļos *Tribunale di Trento* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Eiropas Savienības tiesību normas par “uzņēmuma daļu īpašumtiesību pāreju”, it īpaši [Direktīvas 2001/23] 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, lasot tos kopā ar [šīs direktīvas] 3. panta 1. punktu, pieļauj valsts tiesību normu, kas paredzēta Civillkodeksa 2112. panta 5. punktā, kurā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododotās personas darba tiesiskās attiecības bez nodotā [uzņēmuma] darba ņēmēju piekrišanas, lai gan uzņēmuma daļa,

kas ir īpašumtiesību pārejas priekšmets, nav funkcionāli neatkarīga ekonomiska vienība, kura pastāvējusi jau pirms īpašumtiesību pārejas, lai to varētu identificēt kā tādu, kas pieder īpašumtiesības nododošajai personai un īpašumtiesību saņēmējai tās īpašnieka maiņas brīdī?

- 2) Vai Eiropas Savienības tiesību normas par “uzņēmuma daļu īpašumtiesību pāreju”, it īpaši [Direktīvas 2001/23] 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, lasot tos kopā ar [šīs] direktīvas 3. panta 1. punktu, pieļauj valsts tiesību normu, kas paredzēta Civill kodeksa 2112. panta 5. punktā, kurā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododošās personas darba tiesiskās attiecības bez nodotā [uzņēmuma] darba ņēmēju piekrišanas, lai gan īpašumtiesības nododošajam uzņēmumam pēc īpašumtiesību pārejas ir būtiskas kontroles pilnvaras attiecībā pret īpašumtiesību saņēmēju, kas izpaužas tādējādi, ka pastāv ciešas līgumsaistības un savstarpēja uzņēmuma risku uzņemšanās?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 22 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie ir pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas situācijā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododošās personas darba tiesiskās attiecības gadījumā, ja šī uzņēmuma daļa nav bijusi funkcionāli neatkarīga ekonomiska vienība, kura pastāvējusi jau pirms īpašumtiesību pārejas.

Par pieņemamību

- 23 *Telecom Italia* un *TIIT* uzskata, ka pirmais jautājums ir nepieņemams, ciktāl tajā ir izteikts nepamatots pieņēmums, saskaņā ar kuru apakšnodaļai, kas bija īpašumtiesību pārejas priekšmets, bija jābūt pastāvošai [ekonomiskai] vienībai jau pirms īpašumtiesību nodošanas. “Iepriekšējas pastāvēšanas” jēdziens neesot ietverts nedz jaunajā Civill kodeksa 2112. gada redakcijā, nedz Direktīvā 2001/23, nedz arī Tiesas judikatūrā.
- 24 Šajā ziņā ir jānorāda, ka ar šo iebildumu, ciktāl tajā ir atsauce uz Civill kodeksa 2112. pantu, tiek izvirzīts jautājums nevis par pirmā jautājuma pieņemamību, bet gan par Tiesas kompetenci.
- 25 Lai gan saskaņā ar LESD 267. panta pirmo daļu Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālus nolēmumus par Līgumu interpretāciju un Eiropas Savienības iestāžu vai struktūru tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju, valsts tiesību aktu interpretācija nav tās kompetencē.
- 26 Tomēr pretēji tam, ko apgalvo *Telecom Italia* un *TIIT*, iesniedzējtiesa nelūdz Tiesu veikt tās valsts tiesību akta interpretāciju, kuru tā ir veikusi pati.
- 27 Turklāt jautājums par to, vai “iepriekšējas pastāvēšanas” jēdziens nav ietverts Direktīvā 2001/23, nepārsniedz Tiesas kompetenci, jo tas neattiecas uz pirmā jautājuma pieņemamību, bet uz šī jautājuma būtību (skat. pēc analogijas 2013. gada 27. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no C-457/11 līdz C-460/11 *VG Wort* u.c., 46. punkts).
- 28 Līdz ar to no iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka pirmais *Tribunale di Trento* uzdots jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

- 29 Vispirms ir jāatgādina, ka Direktīva 2001/23 ir piemērojama visos iespējamajos gadījumos, kad līgumiskajās attiecībās mainās par uzņēmuma darbību atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas, kas uzņemas darba devēja saistības attiecībās ar uzņēmuma darba ņēmējiem (skat. 2011. gada 20. janvāra spriedumu lietā C-463/09 *CLECE*, Krājums, I-95. lpp., 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai noteiktu, vai pastāv uzņēmuma “īpašumtiesību pāreja” Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta izpratnē, izšķirošais kritērijs ir tas, vai attiecīgā vienība pēc tam, kad to pārņēmis jaunais darba devējs, saglabā savu identitāti (šajā ziņā skat. it īpaši 2011. gada 6. septembra spriedumu lietā C-108/10 *Scattolon*, Krājums, I-7491. lpp., 60. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Šai īpašumtiesību pārejai ir jāattiecas uz stabilu ekonomisku vienību, kuras darbība nav ierobežota ar viena konkrēta darba izpildi. Šādu vienību veido ikviena organizēta personu un resursu grupa, kas ļauj veikt saimniecisku darbību, kurai ir savs mērķis un kas ir pietiekami strukturēta un patstāvīga (skat. 1998. gada 10. decembra spriedumu apvienotajās lietās C-127/96, C-229/96 un C-74/97 *Hernández Vidal u.c., Recueil*, I-8179. lpp., 26. un 27. punkts; 2007. gada 13. septembra spriedumu lietā C-458/05 *Jouini u.c.*, Krājums, I-7301. lpp., 31. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Scattolon*, 42. punkts).
- 32 No tā izriet, ka minētās direktīvas piemērošanas nolūkā attiecīgajai ekonomiskajai vienībai pirms īpašumtiesību pārejas ir jābūt funkcionāli pietiekami neatkarīgai, jo neatkarības jēdziens attiecas uz pilnvarām, kas ir piešķirtas attiecīgās darba ņēmēju grupas atbildīgajām personām, lai samērā brīvi un neatkarīgi organizētu darbu šajā grupā, konkrētāk, pilnvarām sniegt norādes un uzdot darbus pakļautajiem darbiniekiem, kuri ietilpst attiecīgajā grupā, un tas notiek bez tiešas citu darba devēja organizācijas struktūru iejaukšanās (iepriekš minētais spriedums lietā *Scattolon*, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Šis secinājums ir apstiprināts ar Direktīvas 2001/23 6. panta 1. punkta pirmo un ceturto daļu par darba ņēmēju pārstāvību, saskaņā ar kuru šī direktīva ir piemērojama katrai tādai īpašumtiesību pārejai, kas atbilst šīs direktīvas 1. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, neatkarīgi no tā, vai ekonomiskā vienība, uz kuru attiecas īpašumtiesību pāreja, saglabā vai nesaglabā savu neatkarību īpašumtiesību saņēmēja struktūrā (šajā ziņā skat. 2009. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-466/07 *Klarenberg*, Krājums, I-803. lpp., 50. punkts).
- 34 Vārda “saglabā” izmantošana šī 6. panta 1. punkta pirmajā un ceturtajā daļā nozīmē, ka nodotas vienības neatkarībai katrā ziņā ir jāpastāv pirms īpašumtiesību pārejas.
- 35 Tādējādi, ja pamatlietā izrādītos, ka attiecīgajai vienībai, kuras īpašumtiesības ir nodotas, pirms īpašumtiesību pārejas nebija pietiekama funkcionālā neatkarība, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, šai īpašumtiesību pārejai Direktīva 2001/23 nebūtu piemērojama. Šādos apstākļos nepastāvētu no šīs direktīvas izrietošais pienākums aizsargāt nodoto darba ņēmēju tiesības.
- 36 Tādējādi minētā direktīva nav izprotama tādējādi, ka tajā dalībvalstij ir aizliegts paredzēt šādu darba ņēmēju tiesību aizsardzību šī sprieduma iepriekšējā punktā minētajā situācijā.
- 37 Šīs pašas direktīvas preambulas 3. apsvērumā ir norādīts, ka ir jāparedz darbinieku aizsardzība darba devēja maiņas gadījumā, it īpaši jānodrošina darbinieku tiesību aizsardzība.
- 38 Tādējādi minētajā apsvērumā ir uzsvērts risks, kurā, lai aizsargātu darba ņēmēju tiesības, ir atspoguļota darba devēja maiņas situācija un vajadzība pasargāt darba ņēmējus no šī riska, pieņemot atbilstošas tiesību normas.

- 39 Līdz ar to tikai nodotās vienības funkcionālās neatkarības neesamība nedrīkst pati par sevi liegt dalībvalstij nodrošināt savās valsts tiesībās darba ņēmēju aizsardzību pēc darba devēja maiņas.
- 40 Šis secinājums ir apstiprināts Direktīvas 2001/23 8. pantā, kurā ir paredzēts, ka tā neietekmē dalībvalstu tiesības piemērot vai ieviest normatīvus un administratīvus aktus, kas ir labvēlīgāki darbiniekiem.
- 41 Minētajā direktīvā ir paredzēts veikt vienīgi daļēju attiecīgās jomas saskaņošanu, un tās mērķis nav izveidot vienādu aizsardzības līmeni visā Savienībā, pamatojoties uz kopējiem kritērijiem, bet gan nodrošināt, lai attiecīgais darba ņēmējs būtu aizsargāts savās attiecībās ar īpašumtiesību saņēmēju tāpat kā ar īpašumtiesību nodevēju saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem (šajā ziņā skat. 1992. gada 12. novembra spriedumu lietā *C-209/91 Watson Rask un Christensen*, *Recueil*, I-5755. lpp., 27. punkts, kā arī 2003. gada 6. novembra spriedumu lietā *C-4/01 Martin* u.c., *Recueil*, I-12859. lpp., 41. punkts).
- 42 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nav pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas situācijā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododošās personas darba tiesiskās attiecības gadījumā, ja šī uzņēmuma daļa nav bijusi funkcionāli neatkarīga ekonomiska vienība, kura pastāvējusi jau pirms īpašumtiesību pārejas.

Par otro jautājumu

- 43 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie ir pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas situācijā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododošās personas darba tiesiskās attiecības gadījumā, ja pēc aplūkotās uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas šai īpašumtiesības nododošajai personai attiecībā pret šo īpašumtiesību saņēmēju ir būtiskas kontroles pilnvaras.

Par pieņemamību

- 44 *Telecom Italia* un *TIIT* uzskata, ka otrais jautājums ir nepieņemams, jo tajā tiek lūgts faktu novērtējums.
- 45 Šajā ziņā ir jānorāda, ka iesniedzējtiesas uzdotais jautājums par to, vai Direktīva 2001/23 ir piemērojama arī gadījumā, kad pēc uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas īpašumtiesības nododošajai personai attiecībā pret īpašumtiesību saņēmēju ir būtiskas kontroles pilnvaras, attiecas uz šīs direktīvas un tālād uz Savienības tiesību interpretāciju.
- 46 Tā kā saskaņā ar LESD 267. panta pirmo daļu Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālus nolēmumus par Savienības tiesību interpretāciju, otrais *Tribunale di Trento* uzdotais jautājums ir pieņemams.

Par lietas būtību

- 47 Vispirms ne no vienas Direktīvas 2001/23 tiesību normas neizriet, ka Savienības likumdevējs būtu paredzējis, ka šīs direktīvas piemērošanas nosacījums ir īpašumtiesību saņēmēja neatkarība no īpašumtiesības nododošās personas.
- 48 Turpinājumā ir jāatgādina, ka Tiesa iepriekš ir uzskatījusi, ka Direktīvas 77/187, kas grozīta ar Direktīvu 98/50 un būtībā atcelta un aizstāta ar Direktīvu 2001/23, mērķis ir reglamentēt ikvienu darba devējas personas juridisko pārveidi, ja turklāt ir izpildīti pārējie tajā paredzētie nosacījumi, un

tātad tā var tikt piemērota īpašumtiesību pārejai starp divām vienas un tās pašas grupas meitasuzņēmumu sabiedrībām, kuras ir atsevišķas juridiskas personas, no kurām katrai ir specifiskas darba attiecības ar to darbiniekiem. Šajā ziņā nav nozīmīgs apstāklis, ka attiecīgajām sabiedrībām ir ne tikai vieni un tie paši īpašnieki, bet arī viena vadība un vienas un tās pašas telpas un ka tās strādā pie viena un tā paša darba (1999. gada 2. decembra spriedums lietā *C-234/98 Allen u.c.*, *Recueil*, I-8643. lpp., 17. punkts).

- 49 Nekas neattaisno, ka tam, ka mātesuzņēmums un meitasuzņēmums tirgū darbojas kā vienota vienība, ir lielāka nozīme minētās direktīvas piemērošanā nekā šo sabiedrību, kuras ir atšķirīgas juridiskas personas, formālai nodalīšanai. Šāds risinājums, kā rezultātā īpašumtiesību pāreja starp šīm vienas grupas sabiedrībām tiktu izslēgta no direktīvas piemērošanas jomas, būtu tieši pretrunā minētās direktīvas mērķim pēc iespējas nodrošināt darba ņēmēju tiesību aizsardzību darba devēja maiņas gadījumā, ļaujot viņiem palikt jaunā darba devēja rīcībā ar tādiem pašiem nosacījumiem, ar kādiem viņus bija nolīgusi īpašumtiesības nododošā persona (iepriekš minētais spriedums lietā *Allen u.c.*, 20. punkts).
- 50 Līdz ar to tādos apstākļos kā šajā pamatlietā, kad īpašumtiesības nododošajam uzņēmumam ir būtiskas kontroles pilnvaras attiecībā pret īpašumtiesību saņēmēju, kas izpaužas tādējādi, ka pastāv ciešas līgumsaistības un savstarpēja uzņēmuma risku uzņemšanās, pats par sevi nevar būt šķērslis Direktīvas 2001/23 piemērošanai.
- 51 Visbeidzot, atbilstoši pastāvīgajai Tiesas judikatūrai atšķirīga interpretācija ļautu viegli apiet šajā direktīvā izvirzīto mērķi nodrošināt esošo darba tiesisko attiecību turpināšanos ekonomiskas vienības ietvaros neatkarīgi no īpašnieka maiņas (iepriekš minētais spriedums lietā *Klarenberg*, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 52 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nav pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododošās personas darba tiesiskās attiecības gadījumā, ja pēc aplūkotās uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas šai īpašumtiesības nododošajai personai attiecībā pret šo īpašumtiesību saņēmēju ir būtiskas kontroles pilnvaras.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 53 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

- 1) **Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas [īpašumtiesību pārejas] gadījumā 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nav pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas situācijā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododošās personas darba tiesiskās attiecības gadījumā, ja šī uzņēmuma daļa nav bijusi funkcionāli neatkarīga ekonomiska vienība, kura pastāvējusi jau pirms īpašumtiesību pārejas;**

- 2) Direktīvas 2001/23 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nav pret tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir aplūkots pamatlietā un kurā īpašumtiesību saņēmējam ir atļauts turpināt īpašumtiesības nododošās personas darba tiesiskās attiecības gadījumā, ja pēc aplūkotās uzņēmuma daļas īpašumtiesību pārejas šai īpašumtiesības nododošajai personai attiecībā pret šo īpašumtiesību saņēmēju ir būtiskas kontroles pilnvaras.

[Paraksti]